

Ter nagedachtenis van

MIA WINTERS-GLEBOCKI

* 22 april 1921 † 11 september 1974

Zij hield van warmte, van de zon:
't was of zij zelve scheen;
altijd was zij een warmtebron
voor ieder rond zich heen.

Toen droeg een engel in de nacht
haar plotseling hier vandaan:
„Geliefden, 't is zo onverwacht,
zo veel te snel gegaan.

Hij droeg mij door de gouden poort
in het hemels vaderland.
Weest niet bedroefd, weest niet verstoord,
want ik ben in Gods hand.”

Bertus Aafjes.